

„Hospodin je dobrotivý, přímý, proto ukazuje hříšným cestu.“ (Žalm 25:8)

„Do jeho blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim toto podobenství:

„Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.‘ Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“

(Lukášovo evangelium 15:1-10)

„Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu ‚svou starost vložte na něj‘, neboť mu na vás záleží. Budte střízliví! Budte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy.

A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. (1. Dopis Petrova 5:6-11)

Sto?

Zlomky na zemi

My jsme tomu ve škole říkali zlomky... Zlomkem můžeme zapsat jakékoliv číslo.¹ Zlomek se skládá ze dvou částí. Horní část se nazývá *čitatel* a spodní *jmenovatel*. Kapitola, kterou čteme je zlomků plná. Nejprve čteme o jedné setině, pak o jedné desetině (ztracený peníz) a pak o jedné polovině (marnotratný syn).

Zlomky říkají, že každá jednotlivá část je součástí celku.² Nikdy nežijeme izolovaně a sami pro sebe. A vždycky patříme k nějakému celku. Je dobře se tak vidět a chápat tak i ty druhé. Platí to, co máme ve čtení z epištoly: „Všechnu ‚svou starost vložte na něj‘, neboť mu na vás záleží...“ Nikdy jsme se svému tvůrci a pánu neztratili. Navždycky jsme jeho.

Podle talmudu má rabínské počítání ve zvyku používat šedesát dílů.³ Ježíš použil sto dílů, aby vyjádřil drobnější části, které nejsou zapomenuty. Kniha Jób uprostřed bolesti a utrpení vyjadřuje ještě jemnější poměry, když mluví o jednom z tisíce andělů, který by byl brán vážně, kdyby se za Jóba postavil.⁴

Ježíšova slova přicházejí jako odpověď na kritiku vlády, tedy farizeů a zákoníků, kteří namítali, že se nemá stýkat s hříšníky. Oni si to ve svých pravidlech posvětili tak, že pro ně bylo nepřijatelné vykládat hříšníkům ustanovení Tóry. Prostě tohle se nedělá, byť by je to mohlo zachránit. Říkejte

¹ Formálně se říká racionální číslo

² Ve Sněmovně je každý poslanec či poslankyně jedna dvousetina celku a v Senátu každý senátor či senátorka jedna jednaosmdesátina. Mohlo by se používat i jedno procento, nebo v případě ztraceného peníze dvacet procent. Ale to odosobňuje. Vždy jde o jedince. Jedna ze senátorek používá zvláštní dovětek, kterým dává najevo svou významnou důležitost: „Děkuji, že jste mě vyslechli a že má slova berete vážně.“ Pokaždé si říkám, jak je dobře, že Ježíš používal prostě „Amen!“

³ Tzv. *Pea* je jedna šedesátina pole, která zůstává pro chudé, aby si nasbírali. *Pea* (okraj pole), *Leket* (paběrky), *Olel* (nedokonale vyvinuté hrozny), *Peret* (spadané bobule vína), *Šichecha* (zapomenutá, ponechaná produkce, snopy zůstaly stát na poli). Viz: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/63505/DPTX_2012_2_11280_0_329126_0_139351.pdf?sequence=1&isAllowed=y Podle Talmudu je **každá návštěva nemocného jednou šedesátinou jeho uzdravení**. Sen je jednou šedesátinou proctví. (Talmud Ber 55a – 57b Divrej chalomot). Čisté a nečisté jídlo má jedno pravidlo: zakázaného musí být méně jak jedna šedesátina celku, aby to neovlivnilo chuť jídla. Nebo ranní umývání: Jiný důvod je ten, že spánek je považován za jakousi „malou smrt“. „Spánek,“ jak praví naši učenci (Brachot 57b), „je jedna šedesátina smrti.“ Abychom se očistili i od malého množství rituální nečistoty, způsobené touto malou smrtí, umýváme si ruce.

⁴ Jób 33:23

si, co chcete, hříšníci jsou také Ježíšovy ovce, i oni jsou součástí celku. A styl, kterým to vypráví, říká, že by to udělal každý z jeho kritiků, kdyby se jednalo o jeho ovci. Kdyby to byla součást jeho samotného a jeho majetku, udělal by to. Ježíš v nás probouzí prostou logiku: Ztracenou ovci tam kdesi v nebezpečí přece nenecháte! Byť by se ztratila vlastním zaviněním, stojí za záchranu. Zachraňovat ve jménu zachování celku, to je pastýřova povinnost. A on to umí.

Uprostřed Ježíšova vyprávění je zase slavnost. Hoduje se, protože to, co bylo ztraceno, je nalezeno. Tím se ukazuje kousek nebe na zemi. Sousedí a přátelé se radují spolu s tím, který si ovečku přinesl na ramenou domů ke stádu. To je důvod k festivalu!

Zlomky na nebi

Druhá část Ježíšova vyprávění nám umožňuje pohled z nebes. Mohlo to působit dráždivě, protože se to Ježíšovo tvrzení neodvolávalo na pozemská rabínská pravidla, ale vonělo nebem. Ježíš dal zase najevo, že má dobrý přehled o poměrech za hranou našeho světa.

Zase se tu uvažuje o jedné setině vůči devadesáti devíti setinám. V nebi je totiž radost z každého jednoho jediného hříšníka, který dělá pokání. A radost je větší, než radost z devadesáti devíti lidí, kteří pokání nepotřebují, neuvažují o něm a dokonce mají pocit, že to není pro ně. A možná je to tak pravda, nikdy se neztratili a nikdy nepotřebovali záchranou akci. Alespoň by se ale mohli s nebem radovat. Proč zůstat stranou? Proč lpět na našich pozemských pravidlech?

Dobře cítíte, že matematika v nebi dělá mezi lidmi rozdíl. Pro ni je každý jednotkou. Tam je na každého čas a každý jedinec je v centru pozornosti. Pokud objeví tajemství pokání, je důvod k radosti. A ta radost nad ním je větší než nad devadesáti devíti setinami. Tady je ten nepoměr. Samozřejmě, že se při pohledu z nebes neztratí pohled na celek. A je jasné, že se bude dělat všechno pro to, aby se celek nerozpadl.

Tak souhrnem:

1. Nejsme sami svoji, nikdy jsme se svému Pánu neztratili tak, aby nás nemohl najít, vždycky nás chce mít pohromadě
2. Je to normální, správné a dobré starat se jeden o druhého a zachraňovat každou součást celku
3. Každá večere Páně je kus nebe, je slavností zachráněných, protože je nám odpuštěno, to ztracené je nalezeno
4. Nebeská matematika nás má povzbudit, abychom se pokání nebáli a zachráněných nestránili

Ať nás nebeští andělé dnes chrání
a obklopí mne vůní pokoje.

Ať nás dnes ochraňuje Kristus, můj Pán a milující Pastýř,
a obklopí mne svou láskou.

Ať nás dnes chrání Duch pravdy přebývajícím v mém srdci.

Ať mne obklopí svou plnou radostí.

Nebo:

Otče, Pane a Bože celého světa, zachovej nás pro své království

Synu Otce, zlomku a paprsku jeho světla, zachraň nás pro své království

Duchu svatý, dobrá zpráva pro všechny naslouchající, naplň nás svou přítomností

A požehnej nám dnes i navěky, Amen.